

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č. j.: 03150-13/2013-ERU

V Jihlavě dne 30. července 2013

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti PŘIBYL S-R, s.r.o., se sídlem Blatnická 1552, 698 01 Veselí nad Moravou, IČ: 277 35 869 (dále též „kontrolovaná osoba“ nebo „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03150-8/2013-ERU (sp. zn. KO-03150/2013-ERU) ze dne 26. dubna 2013, kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), uložil účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, kterého se dopustil tím, že dne 2. července 2012 při provádění prací v ochranném pásmu plynárenského zařízení na adrese č. p. 48 v obci Malá Vrbka při realizaci projektu „Novostavba DR Škorňa, Malá Vrbka“ poškodil středotlakou plynovodní přípojku PE d 63, čímž jednal v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona, pokutu ve výši 30 000 Kč a náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč, předsedkyně Energetického regulačního úřadu jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodla takto:

Rozklad společnosti PŘIBYL S-R, s.r.o., se sídlem Blatnická 1552, 698 01 Veselí nad Moravou, IČ: 277 35 869, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03150-8/2013-ERU (sp. zn. KO-03150/2013-ERU) ze dne 26. dubna 2013, zamítám a napadené rozhodnutí potvrzuji.

Odůvodnění:

Dne 26. listopadu 2012 Energetický regulační úřad oznámil společnosti PŘIBYL S-R, s.r.o., zahájení kontroly podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, jejímž předmětem bude kontrola dodržování povinností podle § 68 odst. 3 energetického zákona. O výsledku kontroly sepsal Energetický regulační úřad protokol č. K000713 ze dne 10. ledna 2013, s nímž byla kontrolovaná osoba seznámena dne 21. února 2013. V kontrolním protokolu Energetický regulační úřad konstatoval, že kontrolovaná osoba prováděla práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení, o jehož existenci věděla na

základě vyjádření a informačního zákresu od správce plynárenského zařízení, společnosti RWE Distribuční služby, s.r.o. K poškození zařízení došlo dne 2. července 2012 při vrtání otvoru pro sloup NN. Kontrolovaná osoba uvedla, že plynovod byl v daném úseku špatně zakreslen. Kontrolními pracovníky byla učiněná zjištění vyhodnocena jako porušení § 68 odst. 3 energetického zákona.

Dne 27. března 2013 Energetický regulační úřad oznámil kontrolované osobě zahájení správního řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona na základě zjištění popsanych v kontrolním protokole. Účastník řízení v jeho průběhu s Energetickým regulačním úřadem nekomunikoval, nenavrhl doplnění důkazů ani se na výzvu Úřadu nevyjádřil k podkladům rozhodnutí.

Rozhodnutím č. j. 03150-8/2013-ERU ze dne 26. dubna 2013 Energetický regulační úřad uznal účastníka řízení vinným ze spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona a uložil mu pokutu ve výši 30 000 Kč. Skutkový stav zjištěný v průběhu kontroly prvostupňový správní orgán vyhodnotil tak, že účastníkovi řízení byla známa existence plynárenského zařízení před započítím prací. Jelikož existence zařízení byla účastníkovi řízení známa, měl si být vědom, že se nachází v ochranném pásmu, které je určeno objektivně, přičemž objektivně je určeno též porušení § 68 odst. 3 energetického zákona (porušení se dopustí každý, kdo naruší plynárenské zařízení). V důsledku poškození plynovodní přípojky způsobil účastník řízení únik plynu o malém objemu s délkou poruchy 30 minut, přičemž došlo k přerušení dodávky 37 zákazníkům. Při uložení pokuty Energetický regulační úřad hodnotil zjištěné skutečnosti a dospěl k názoru, že účastník řízení se nedopustil správního deliktu úmyslně, což považoval za polehčující okolnost. Účastník řízení si nicméně nepočínal s dostatečnou bdělostí, aby k poškození plynárenského zařízení nedošlo, zejména nepožádal o přesné vytyčení zařízení v terénu. Závažnost správního deliktu byla nicméně nižší z důvodu nízké energetické významnosti poškozeného zařízení. Úřad dále posoudil hospodářské výsledky účastníka řízení a dospěl k názoru, že pokuta ve výši 30 000 Kč není pro účastníka řízení likvidační.

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03150-8/2013-ERU ze dne 26. dubna 2013 podal účastník řízení dne 10. května 2013 rozklad. Účastník řízení uvedl, že správní orgán při uložení pokuty postupoval v rozporu se zásadou materiální pravdy a zásady přiměřenosti, přičemž uložená pokuta je pro účastníka řízení takřka likvidační. Účastník řízení odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž i pro oblast správního trestání platí principy trestního práva, zejména zásada úplného zjištění skutkového stavu. Ohledně výše uložené sankce účastník řízení uvádí, že je třeba brát do úvahy osobní a majetkové poměry pachatele a uložená sankce je má zohledňovat. Dále účastník řízení odkazuje na zásadu ultima ratio trestní represe a subsidiarity trestní represe a dále nutnost hodnocení materiální stránky správního deliktu a posouzení účelu ukládaného trestu. Z těchto důvodů účastník řízení navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí.

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě rozkladu podaného účastníkem řízení jsem po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise o podaném rozkladu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Úvodem je třeba k rozkladu účastníka řízení uvést, že ve svém rozkladu uvádí v obecné rovině několik zásad správního trestání, které dle jeho názoru Energetický regulační úřad porušil, nicméně neuvádí již konkrétně, jaké úkony správního orgánu byly s těmito zásadami v rozporu, popř. v jaké části napadeného rozhodnutí zjistil Energetický regulační úřad skutkový stav nesprávně. Z hlediska argumentace v rozkladu uvedené se nicméně ztotožňují s názorem účastníka řízení, že i v oblasti správního trestání je nutno aplikovat uznávané zásady trestního práva, které účastník řízení ve svém rozkladu uvedl. Z důvodu nekonkrétnosti námitek účastníka řízení jsem při přezkumu fakticky přezkoumávala zákonnost napadeného rozhodnutí v obecné rovině.

Část námitek účastníka řízení směřovala ke zjištěnému skutkovému stavu, když účastník řízení výslovně uvedl porušení zásady materiální pravdy. K tomu uvádím, že Energetický regulační úřad popsal kontrolou zjištěný skutkový stav na základě podkladů v kontrole nashromážděných v kontrolním protokolu č. K000713 ze dne 10. ledna 2013. Z podkladů nashromážděných při kontrole pak vycházel při posuzování skutkového stavu ve správním řízení. V průběhu kontroly účastník řízení nevznesl proti protokolu námitky ani nedoplnil další podklady, ani následně v průběhu správního řízení, kdy byl poučen o možnosti navrhnout další důkazy a vyjádřit se k shromážděným podkladům, účastník řízení nikterak nereagoval. Z důvodu procesní pasivity účastníka řízení tak nelze usuzovat, jak se skutkový stav věci odehrál z jeho hlediska a jaké skutečnosti svědčící pro závěr, že se účastník řízení správního deliktu nedopustil, účastník řízení dovozuje.

V daném případě je nepochybné, že došlo k poškození energetického zařízení ve smyslu § 68 odst. 3 energetického zákona, tj. objektivně stanovenému následku, který zakládá porušení energetického zákona. Účastník řízení též věděl o existenci tohoto zařízení, přičemž z dokumentu označeného jako Legenda inženýrských sítí připojenému k stanovisku společnosti Jihomoravská plynárenská, a.s. (v kontrolním protokolu uvedeno nesprávně RWE Distribuční služby, s.r.o.) ze dne 30. dubna 2012, značka 5000623036, se účastník řízení dozvěděl položení inženýrských sítí v terénu. Navíc byl upozorněn, že před zahájením stavby musí dojít k vytýčení inženýrských sítí, tj. že zákres nemůže sloužit jako zcela přesný podklad pro provádění výkopových prací. Z těchto skutečností mám za to, že Energetický regulační úřad správně vyhodnotil skutkový stav, jak je popsán v napadeném rozhodnutí, přičemž žádné skutečnosti tento stav vyvracející nejsou součástí správního spisu a ani účastník řízení je neuvádí. Považuji tedy námitku týkající se porušení zásady materiální pravdy za nedůvodnou. Není mi také zcela zřejmé, co účastník řízení má na mysli v rozkladu uváděnou „presumpcí zavinění“ či „presumpcí naplnění skutkové podstaty správního deliktu“. Jak správně uvedl prvostupňový správní orgán v napadeném rozhodnutí, odpovědnost za správní delikty je založena na principu objektivním, tj. je dána bez ohledu na zavinění. Zároveň však v napadeném rozhodnutí uvedl, že neshledal na straně účastníka řízení úmyslné jednání, což zohlednil jako polehčující okolnost při uložení pokuty. Jelikož správního deliktu se dopustil ten, který poškodí plynárenské zařízení ve smyslu § 68 odst. 3 věta druhá energetického

zákona, kterážto skutečnost byla ve správním řízení zjištěna, není též zřejmé, z jakého důvodu označuje účastník řízení naplnění skutkové podstaty správního deliktu za presumované. Ostatně v podaném rozkladu neuvedl, že plynárenské zařízení nepoškodil, případně neuvedl žádnou okolnost, která by měla za důsledek jeho vyvinění ze spáchání správního deliktu.

Dále účastník řízení uvádí, že zanedbání povinností mít na pracovišti příslušné doklady neznamená porušení právních předpisů. Smysl této námitky není zcela zřejmý, nicméně jistě se netýká odpovědnosti účastníka řízení za správní delikt, jelikož jednání, za něž byl účastník řízení postižen, tj. jednání, které bylo jako správní delikt právně kvalifikováno, je zřetelně a srozumitelně vymezeno ve výroku I. napadeného rozhodnutí.

Další z údajně porušených zásad, kterou účastník řízení v rozkladu uvádí, je zásada subsidiarity trestní represe. Je pravdou, že podle podkladů ve správním spise účastník řízení uhradil provozovateli plynárenského zařízení škodu způsobenou jeho poškozením včetně množství uniknutého plynu. Takto došlo k nápravě soukromoprávního vztahu mezi účastníkem řízení a provozovatelem zařízení, nicméně cílem správního trestání je především ochrana veřejného zájmu, v daném případě na ochraně energetických zařízení, osob a majetku obecně a na bezpečnosti a plynulosti dodávek. Jak uvedl Ústavní soud v nálezu sp. zn. III. ÚS 1148/09, trestní represe není vyloučena tehdy, pokud došlo k uplatnění jiného druhu právní odpovědnosti (např. odpovědnosti za škodu), neboť účelem trestní represe je naplnění funkce preventivní, reparační a represivní. Energetický regulační úřad stíhá jednání subjektů porušující bezpečnost energetických zařízení bez ohledu na to, že vesměs ve všech případech je narušitel povinen reparovat způsobenou škodu provozovateli zařízení, neboť sleduje nepochybný veřejný zájem, jak je uveden výše.

Konkrétní důsledky jednání účastníka řízení byly popsány v napadeném rozhodnutí a vyhodnoceny spíše příznivě pro účastníka řízení z důvodu nízké energetické důležitosti předmětného zařízení, nicméně v jednání účastníka řízení shledal Energetický regulační úřad míru společenské škodlivosti, která vylučovala vyvinění účastníka řízení, jak popsal na str. 10 napadeného rozhodnutí. Energetický regulační úřad tedy neopominul zabývat se materiální stránkou správního deliktu, jak dovozuje účastník řízení.

Účastník řízení dále uvádí, že pokuta v uložené výši je pro něj takřka likvidační. Tuto námitku nicméně nepodkládá žádnou věcnou argumentací. Účastník řízení odkázal na nález Ústavního soudu Pl. ÚS 3/02, který vymezuje likvidační pokutu jako sankci, která zasahuje do majetku pachatele takovým způsobem, v jehož důsledku by byla "zničena" majetková základna pro další podnikatelskou činnost, kdy pokuta natolik přesáhne možné výnosy, že se podnikatelská činnost v podstatě stává "bezúčelnou" (tj. směřující pouze k úhradě uložené pokuty po značné časové období). O takový případ se však jistě v daném případě nejednalo. Energetický regulační úřad se v napadeném rozhodnutí důkladně zabýval hospodářskými výsledky účastníka řízení za poslední tři kalendářní roky a z hlediska tržeb dosahovaných účastníkem řízení (třebaže provozní výsledek hospodaření byl ve sledovaném období proměnlivý) nelze u pokuty uložené na samé dolní hranici zákonné sazby předpokládat likvidační dopad do podnikatelské činnosti účastníka řízení.

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu jsem jako odvolací správní orgán, vzhledem k výše uvedenému, proto dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy,

zejména s energetickým zákonem, když Energetický regulační úřad posoudil všechny znaky skutkové podstaty správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona a všechny okolnosti rozhodné pro stanovení konkrétní výše pokuty. Napadené rozhodnutí má též náležitosti požadované správním řádem, neboť byly v souladu s § 68 odst. 3 uvedeny důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy Energetického regulačního úřadu, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Z těchto důvodů rozklad účastníka řízení zamítám a napadené rozhodnutí potvrzuji.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. Alena Vitásková v. r.
předsedkyně Energetického regulačního úřadu

otisk úředního razítka

Obdrží:

PŘIBYL S-R, s.r.o.

